

ירושתו של ספיר

כאשר נפטר פנחס ספיר, נמוצו שמועות על המיליונים שהשאיר אחריו לבני-מישפחתו, בין אם בבנקים בישראל ובין אם בבנקים בחו"ל. אך בדיקה עניינית העלתה, כי כל הרכוש שהשאיר אחריו פנחס ספיר לבני-מישפחתו הוא ביתו בן 30 השנים בכפר-סבא, והקיצבה שהגיעה לו על התקופה שבה שימש מנהל-כללי של חברת "מקורות".

הבית מוערך בסכום של 250 אלף לירות. כיוון שספיר לא השאיר לא צוואה, מתחלק רכושו כך: 25% לאשתו ריבקה, והשאר בחלקים שווים לבנו עמוס ובניו תיו רנה וצפירה. כאשר שמעו בני-המשפחה על השמועות בדבר אוצרותיו הגנוזים של ספיר, הצהירו כי הם ישלמו, לכל המביא להם מידע על אוצרות כאלה, 25% מן האוצר, ואת השאר יתרמו למטרות ציבוריות.

רבקה, עמוס וצפירה ספיר ירושה קטנה

העסקות הסיבוביות של מישרד הבטחון

למלאות הכלכלה הישראלית הוסיף עתה מישרד-הביטחון פלא חדש, העולה על כל קודמיו. למישרד-הביטחון מקצצים את התקציב בלירות, אבל יש לו שפע של דולרים מן המענקים והמיליונים של אמ"ר. התוצאה: המישרד עובר לרכיב שות של ציוד באמריקה, כולל ציוד שקודם קנה בישראל. אולם המפעלים הישראליים בארצות-הברית עמוסים עבר, דות, ואינם יכולים לספק את ההזמנות של משרד הביטחון הישראלי. התוצאה: מישרד הביטחון מוזמן ציוד במפעל אמ"ר.

שיפמן: נפקיע את התחנה

סגן ראש-עיריית תל-אביב והממונה על התחבורה בעירייה, דויד שיפמן, מסר כי אם לא יצליחו בעלי חברת "כוכב-לוינסקי", הבונים את התחנה המרכזית החדשה, להגיע להסדר ביניהם תוך חודש, תפעיל העירייה את סעיפי החוזה שחתמה עם "כוכב-לוינסקי", ותפקיע את התחנה. שיפמן מסר, כי בימים אלה צריכים להתום על חוזה-מכירה של 13 אלף מטר מישחריים בתחנה, תמורתם יתקבלו כ-130 עד 200 מיליון לירות. סכום זה דיו - ויותר מכך - להשלמת התחנה. אולם רוכשי השטחים רוצים ערבויות כי התחנה תושלם, ו"אגוד" - אחד השותפים ב"כוכב לוינסקי" - מסרב לתת ערבויות כאלו יחד עם השותפים האחרים, שהם "סולל-בונה" ואריה פילץ. שיפמן מסר כי הוא שהורה לבטל את החוזה על יבוא הגשר הצרפתי עבר "נתיבי-אילון" לפני שמנכ"ל החברה, ישראל גרניט, נכנס לתפקידו. תמורת הביטול ישלם פיצוי לחברה הצרפתית הבונה, 250 אלף פרנקים צרפתיים, ופיצוי נוסף למבצעים הישראלים, חברת "מינגנטל", 90 אלף לירות.

הושעה חוקר מס-ההכנסה

עובד בכיר במחלקת-החקירות של מס-הכנסה, פנחס צחי, הושעה מתפקידו בגלל חשדות כי הדליף לנישומים מידע מוקדם על פשיטות שתיעשנה עליהם. החשדות עליו נמסרו למחלקת-החקירות של המישטרה, שאף חקרה אותו במכוך נתי-האמת. עד כה לא ננקטו נגדו כל אמצעים מישפטיים. מנהל מחלקת-החקירות של מס-הכנסה, שהיה ממונה על צחי, אברהם צרפתי, פרש בימים אלה מעבודתו ועבר לנהל חברה לייבוא קופות-רושמות. במ"קומו ימונה אחד מעוזריו של אליעזר שילוני המישנה לנציב מס-ההכנסה.

שפל בבורסה

מחירי המישרדים בבית בורסת-היהלומים ברמת-גן ירדו בצורה חריפה. לפני שנה מררו חדר בבית הבורסה ב"120 אלף דולר, ואילו היום המחיר הוא 70 אלף דולר גבוה. הירידה מוסברת בניין חדש הניבנה ליד בית-הבורסה, ואשר יחובר אליה במעבר מיוחד. ב"בניין החדש יהיו 5000 חדרים, ובנייתו תסתיים בעוד שלוש שנים.

שטרוריית מלון "פלאזה"

הם קיבלו לכך אישור של הוועדה המ-חווית והפקידו ערבות בנקאית להבטחת המטרה שאושרה. תחת זאת מקומים בקומה ה-17 אולמייכינוסים, ויגאל גרי-פל ממליץ לאשר להם זאת בדיעבד, לאחר שכבר בנו, במקום להפקיע את הערבות מייד ולהרוס את הקומה (בעיקבות, "פלאזה" כבר צועד מלון, די-פ-לומט", הרוצה אף הוא 17 קומות).

אם כן, מגיע עתה שטח-הבנייה של המלון ל-414%, לעומת 387.9% שאושרו. המלון הפך את התחייבותו לעירייה, בהסכמתה השקטה, מסרב להקים את המדרגות שהתחייב להקים, לא נתבע לדין, למרות החלטת הוועדה המחוזית. מי אחראי לכך? בעד החריגות של המלון הצביעו בוועדה יגאל גריפל, פרץ אוניקובסקי, דויד שיפמן, חיים בסוק, אריה קרמר, חיים ינקלביץ. הצביעו נגד: שרגא קנטור ונחום רו.

בחודש פברואר 1974 החליטה הוועדה המחוזית לבניינים של תל-אביב, כי על הוועדה המקומית של העירייה להגיש תביעה מישפטית נגד מלון "פלאזה" ב-תל-אביב, על שבנו מעל לאחוזי-הבנייה שאושרו להם.

מאז ועד היום התחמקה העירייה מ"הגשת התביעה, ולפני חודש ימים הביא היושב-ראש שלה, יגאל גריפל, לוועדה המקומית הצעה שאם תאושר תגדל ה"הערווייה פי כמה.

בעלי מלון "פלאזה" התחייבו, בשע-תו, כי יממנו מכספם הקמת מדרגות מרחבת המלון, הנמצאת במיפלט של רחוב הירקון, אל הטיילת, הנמוכה יו-תר. מדובר בהשקעה של מיליון וחצי לירות. המשקיעים, לאחר שהשלימו את הקמת המלון, מסרבים להקים את ה"מדרגות, ויושב-ראש הוועדה, גריפל, הח-ליט להיעתר לבקשתם ולבטל את הת-חייבותם.

אולם גריפל מסייע למקימי המלון בצורה אחרת. בשעתו ביקשו בעלי-המלון, שיגבה לגובה של 16 קומות, להוסיף קומה 17, שתשמש רק לחדר-מכוונות.

למה רוצה רבינוביץ

להציל את צוות ר.י.ל.

כאשר נתמנה רבינוביץ כשר-השיכון, נימנה משה לפיד עם הפעילים השקטים של מיפגת-העבודה בתל-אביב, עזר רבות לשר-האוצר, לפני כמה חודשים, עת פתח במגנבית הפנימית שלו במחוז ה-מיפגה בתל-אביב. בגלל כל אלה הורה רבינוביץ לתת 30 מיליון לירות מכספי המדינה למימון הצלת "צוות-ר.י.ל." סיבה נוספת: המפסיד העיקרי מ"מפולת "צוות-ר.י.ל." הוא "בנק לאומי", הנושה בחברה ב"27 מיליון לירות, ופי-סיד 10 מיליון מהם. רבינוביץ היה בעבר חבר מועצת-המנהלים של "בנק לאומי" והוא ידוד קרוב של מנכ"ל הבנק, ארנסט יפת.

הסיבה למאמצים שעושה שר-האוצר, יהושע רבינוביץ, להצלת חברת ה"בנייה "צוות-ר.י.ל." היא פשוטה: הרוח החיה בחברה הוא משה לפיד, שהיה החשב הכללי של מישרד-השיכון. הוא הקים את החברה יחד עם ישראל ויוסף רפפורט וזלמן יבנלוביץ, לפני חמש שנים. תודות לקשריו של לפיד עם מישרד-השיכון הוא הצליח לקבל מן המישרד חוזים להקמת 1700 דירות, בהיקף כספי של כ-170 מיליון לירות. הוא קיבל עבודות-ענק אלה, למרות ש-ההון הנפרע של החברה היה 100 אלף לירות בלבד.

שוב שמועות על החלפת כסף

החשב הכללי באוצר, חיים שטסל, שם לב לכך שחברות הצריכות לקבל כסף מן האוצר דוחות את קבלתו בתי-רוצים שונים. כיוון שבדרך-כלל המצב הוא הפוך, חקר לסיבה ומצא, כי רבים בטוחים שהאוצר מכין החלפה של הכספים בקרוב, תוך הטלת מס על ה"כסף. אם אכן ייעשה הדבר, כדאי להמ"תין, ולמשוך את כספי האוצר אחרי ההחלפה ולא לפנייה.

עתה נכשלה תוכניתו של רבינוביץ, לאחר שחברת "רובינשטיין ושות' " תו-דיעה על נסיגתה מהצלת "ר.י.ל.", מחשש שיאמרו כי היא עושה זאת לשם רווח. שר-השיכון אברהם עופר הודיע, בעיקבות זאת, כי מישרדו ישלים את ה"בניינים של החברה. בדיקות של כל-כלנים העלו, כי עתה צפויים המפסידים של לפחות 100 מיליון לירות בעסקי החב-רה. הסכום מתקבל כך: בניכסי החברה מושקעים למעלה מ-100 מיליון לירות, שיהיו קפואים עתה לפחות למשך שנה, בגלל ההליכים המישפטיים של כינוס-נכסים שיתנהלו. הקפאה זו תעלה 40 מיליון לירות. החובות הנקיים של "בנק לאומי" הם 27 מיליון לירות, ואלהים יצטרפו חייבים רבים. הבנייה על-ידי מישרד-השיכון תהיה יקרה יותר מאשר בקבלנות הפרטית. כל אלה יגרמו להפ-סידים האמורים.

פילוג בלישכת רואי-החשבון

מישרד רואי-החשבון הגדולים מאיי-מים בפרישה מלישכת רואי-החשבון וב-הקמת לישכה עצמאית. הרוח החיה ב"מפלגת הוא דן בבלי, ממישרד רואי-החשבון בבלי.

הסיבה לפילוג הצפוי היא החלטת הלישכה, כי רואי-החשבון לא יוכלו לע-בוד עם אותה חברה ממשלתית יותר משש שנים. משמעות ההחלטה היא כי מיספר קטן של מישרדי רואי-החשבון, שעיקר מיחיתם מעבודה קבועה עם ה"חברות הממשלתיות, ייאלצו להיפרד ממקור-הכנסתם העיקרי. מישלדים אלה מעדיפים לעשות הכל כדי לא למנוע מהכנסתם.

חשב שטסל החלפה גדולה